

אמר עזמות...

ידעתי חביבי הקוראים וחבוי בותי הקוראות, כי מחכים הנכם בשבע עינים ומצפים בכליון-נפש, שאספר לכם אגודתי בהרחבה כדרכי בקדשי, את כל פרשת "השביתה" של בני-דודנו ו"בטול המלאכה", שהכריז עליהם הרב שלהם, כידוע.

ובכן, ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי, יום שהוכפל בו "כי טוב" ואני הוצאתי מתוך המלחמה את "האוניפורמה" שלי לכבוד יום "טוב" ואת כל כליה השביתה למיניהם דהיינו:

בראש וראשונה חבשתי פאר לראשי את התרבוש האדום האדום הזה מסוריה, המקושט בזנב הקטן והשחור ממצרים המתלבט לו כאחוריו, "הז' דינתי" במסלוגי מקלהנעם, נטלתי את המכונית הפרטית שלי מספר 11 כלומר את שתי רגלי, והן הובילוני ישר לשער יפו, המקום המוכן לפורענות, להפגנות ולנגרנות, לחתונות ולפנטזיות, בנבי-מיסה ובשאר המועדים שלהם, ושם קניתי לי שביחה באחת הפינות, כדי לעשות "אינספלציה" על החנויות, על ה"דוקאנות" ועל ה"לופאנ-דות", ולראות מי יפתח ומי יסתם? מי יסגל להצאין ולשליש, למי "יום טוב" ולמי רק "חול המועד"?

והנה, מא אומר לכם רבותי? — פתחתי את ה"מזל" שלי, ככל השוק שלהם, טפנים ומאחור, הצנון והחזרת ושאר הירקות של בני-דודנו היו שוככים למעצבה ומנתי, כאבו שאין להם חסכין, והם ובעליהם צפו

לבנות ישראל ולצורות הכסף שלהן, שתבאנה לגאול אותם ולחוציאם מחו"שך לאורה, אלא — שכלתה רגל יהודית כן השוק ולא עוד אלא שכל חנויות אחב"י היו סגורות ומסוגרות כיריחו בשעתה.

למראה השביתה היהודית הזאת, עלה בלבי הרעור רע לחשוב ש"מא הלילה טעיתי בחשבונני? בדקתי את הלוח הקטן, שקניתי מר' אלי' עוד שווארין, בעל הגימטריאות שלי, וזכרתי את השיר של יום שלישי, שא"מירתי זה עכשיו בתפלת שחרית: "מיד רשעים הצילו" וכיוצא בזה.

בקיצור, חזרתי אחרי שעה לאותו מקום, והנה נגלה לנגד עיני כל המחזה:

קבוצת פרחחים, "שבאב" בלע"ו, לקיים מה שנאמר: "וזה ער ימשול בם" — הולכים בסך ומתפרצים כביכול, לצאת אל-שער-העיר לרחוב יפו והשוטרים מבני דודנו עומדים עליהם "הכן" ומישלים אותם בדברי פיוס וחיבה, מלמפים על למי "השק-צים" ואומרים להם בנחותא, כמנהג בני דודנו בשעה שהם מפרידים בין ערביים העוסקים ב"טושה" (מריבה): "לא, יא שירד!" (אלינא זקני!) וכל כך למה? — הכל כדי לשכך חמת, בפיו שנאמר: "מענה רך ישיב חמה". ולא להרגיז את האוונים, חו"ש מחמת שכך הם מצויים ועומדים, כנר את מנבחה להתלך עם ה"וולאד" (ילדים) לא ביד חזקה חלילה, ולא כזרוע נטויה, — וכך הצליח בידם

להחזיר את ה"שוכחים" אל העיר העתיקה, ובמקום "מלמד פישטא" היתה "מונה אתנתא", אבל לא "סור פסוק"...

לא היו רגעים מועטים והנה קול ענות נכורה נשמע ברחוב: "כמה מני-גנים משלחם, הרימו דגל ואמרנו להת-פרץ בכה, אז יעמוד אחד הקצינים מבני עשרת השבטים "הכן" על סוסו, וקרא בקול: "וואן טו טרו!" (אחת, שתים, שלש!). הכל כמו שנאמר שם בכרוז המלך, כנגד ההתקבלות, ובין רגע עפו דאו ה"גבורים" הקטנים עם הגדולים, עשו "ויברח" לכל הרחוקות, כאילו לא היו — "מ'א פ'ו ש'!"

עליתי ברחוב יפו אל "האזור הנוטראלי" וראיתי את חנויות הישמע"אלים, שהן סגורות לחלוטין ורק חנותו של ירידנו מוכר הספרים" פתוחה לשליש, מעשה "חול המועד", כנראה שנמצאו או בחנותו אי אלה לקוחות יהודים...

שאלתי מאת אחד הסוחרים הנוצריים מידידינו, מה על-ככה ימית, דניע לו היום לסגור את חנותו? הן לא חדש ולא מועד ולא יום ראשון — חנם הוא ה"סולידאריות"?

— סוגר אני היום את חנותי בעל בר-ה' ויאלא בטובתי בשם שאתם היהודים פוגרים בערבי שכחות ומיעדיה טפחד היהודים (וכאן הוא מסלסל בשתי ידי ומסובב אותן מימתי אזניו ולבטון) רמו, "קאותיהם" של "שוכחי שבת" שלנו...

מסילא הנעתי לרחוב טיטי לא והנה תגרה חדשה: איש מצרי

"מכה" כאיש ערבי מירושלים וקופתי שקעים לאחוריו, הצועקים אליו במס' לות זכארה פים מורמים לא "שאכיס, שאכיס, שאכיס" כגון "הגנונים" היו הודים "שלנו" בערב שבת, כי אם מיכ' ריחים את בעל המסעדה הערבית, לה-ניח את הדלתות, לשוא התחנן לפניהם בעל המסעדה, וזענו שלא יבואו עוד ה"שבאב" היתודים אליו ביום הכפורים לפעוד סעודה "בין לאומית", יאלם אין חכמה ואין תבונה כנגד "סולידאריות" עם סוריות, המסכן סגד מכפנים ופתח מאחור — כך אומרים — בדרך "המספרות" שלנו בערב שבת עם חשכתה בשעה שקוקי הקב"ה שלנו עומדים "הכן" ושומרים על המספרות ברחוב יפו...

קיצור הדברים — ה"מסערה" של "סוריה" בא"י דמתה ל"מסערה" זו שהקים צבא אשכנזי חכם האוניברסיטה שלנו ב"הארץ", ו"השביתה" שלהם נ"ת פ"ק ע"ה ממש בצנורות המים בירושלים, לא ש"ב י"ו אלא "שמיעסען" (בלע"ו), בטול המלאכה, בטלון ומבוטליו, לא שריריו ולא קי"י, מיון ככולהו איחרטו בחון בני-דודנו, — לא "מיסקרה" (סגירת החנויות) כי אם פשוט "מסכרה" ויתר דברו הכלחיות, "סטירות הלחי" והנוזמאות המזרחיות, הלא הם כתובים בכל עתוני בני-דודנו שבארץ ובסביבותיה; עתון "הלוח" של הרב, שני ה"סלאם-עלי" כום" של "שמעון ולוי" ואפילו כ"פ"ש תנאי" מ"ק יפו...

ובכן מול טוב דבותי, בו נולד לנו לא "בהדסה" ולא בביה"ח הפרטי

של סרובסקי וצ"ל לא בביה"ח הנפלא לילדות אשר ברמת-גן, (החת השנתה הנכרת מרים יצחקי!) אלא דוקה בקרון הרגל, החולכת בין הדרה לחיפה...

את חביטורה הטובה והמרגינה חזאת הראתי בשבוע זה מעל דפי שני עתנים יופיים המופיעים בארצנו, אחד בירושלים עיה"ה ואחד בעיר העבריה הראשונה: שניהם מתנבאים בסגנון אחד, עד שאי אפשר לדעת ולהכיר כמעט מי "גנב מ"י?"

כאן, "אשה יולדת בת" ושמ "אשה יולדת בת" אלא שכאן כתוב: "פקיד הרכבת סייר ב להעמיד את הרכבת" ובעתון השני: נעצרה הרכבת ללא סירוב: ועכשיו לך דע את האמת מכל העתונים שלנו!

על כל פנים, דבר אחד ברור וידוע, כי אנשי הדרה פנו בהצעה להנהלת הרכבת למנות מי ל"דת מיוחדת, אשר תסע ברכבת למפדו לידה, והמנהל ענה כי אין צורך במי לדת לנשים היוצאות לדרך שעה אחת לפני לידתן, כי ה"ע"ו ע"ו ע"ו של הרכבת מספיקים לכך...

אנב, גודע לי בני הנציב הזמין מילדת סומחה כלונדלו, למועצה המ"חוספת הקשה לילד את התאומים ה"מטרופוליס" בבטנה...

שוב מעשה בגרמני אחד מעירנו, מ"ה נ"א ע"י ש שחזרו עכ"שיו מגרמניה, אשר פגש כסוחר יהודי ספק ממכרו חישנים, ושאל אותו בנאות יונקרות: "נון, ומה אומר אתה לנצחוננו של ה"ט"ל ר?"

עינה לו היהודי: "הכל טוב, אבל מ"ה נ"א כ"ל כעת? תמה הדיוטשי ואמר קצת כרונו: "הרי אני שאלתיך מה דעתך על נצ' חוננו של ה"פיהרר" ואתה משיב לו באכילה?"

— "אכן, שפיעתי" — עינה היהודי בניחנתא — "ולפיכך הרגנו ישובאך איתך: מה נ"א כ"ל כעת?"

— "דברך סתומים לי!" — קרא הגרמני הנאצי:

והיהודי הירושלמי מבאר: "המן רצה לתרוג ולאבד את כל היהודים ולא הצליח — ע"כ אנו היתור דים אוכלים "אזני המן"; היונים נקבצו ובאו להשמיד את היהודים וקבלו מיכות נאמנות מאת "המסככים" — ולכבוד זה אנו אוכלים "לכיבות" (לאטקעס בלע"ו), ועכשיו שהיטלר ועדתו נקבצו ובאו לנידברנו ומאיימים להרוג ולאבד ולהשמיד את כל היהודים — מה נ"א כ"ל?"

עודני יושב וכותב את שעורי זה, והנה נכנס אלי יהודי גרמני שכן בתלפיות ובירדו מכתב שקבל מנר-מניה.

הכתב כתוב בלו גרמנית ורק בסוף כתוב לאמר: "ואשר למעב אחינו בארץ זו, אוכל להניד לך בעברית" ש"ה ת"מ"ם" בתרגום אוני-קלס.

בלש מיני שבני הגרמני לבאר לו את "התרגום" הזה, וקראתי לפניו: "שה תמים" פרושו בתרגום אונקלוס: "איכר שלים", ומובנו בגרמנית, כידוע: ת"מ"ד ר"ע"